

γεια δωμάτια ἢ ἀποθῆκαι. Κατὰ τὴν διεύθυνσιν, ἣν ἔχουσιν οἱ τοῖχοι, καὶ προχείρους δοκιμάς, ἡ ἔκτασις τῶν ἀνακτόρων εἰκάζεται πλέον, ἢ διπλασία· θὰ περιελάμβανον ἐπομένως ταῦτα ἄνω τῶν 30 ἰσογείων δωματίων, πλήν τῶν ἀνωγαίων, διότι οὐδὲν τῶν μέχρι τοῦδε ἐν Κρήτῃ Μινωϊκῶν ἀνακτόρων εἶχεν ἐν μόνον πάτωμα. Καὶ τὰ ἀνάκτορα δὲ ταῦτα, ὡς καὶ πάντα τὰ ἄλλα ἐν Κρήτῃ, ἐκάησαν διὰ πυρός, ἀφοῦ πρῶτον ἐσυλήθησαν. Διὰ τοῦτο τὰ κινητὰ εὐρήματα μέχρι τοῦδε δὲν εἶνε ὅσα θὰ ἐπερίμενέ τις ἐκ τόσῳ μεγάλων ἀνακτόρων. Ἐγένοντο δ' εἶτα ἔρευναί ἐν τῷ πέριξ χώρῳ, δι' ὧν ἀπεκαλύφθησαν λείψανα τῆς συγχρόνου πρὸς τὰ ἀνάκτορα πόλεως καὶ ἔχνη τοῦ λιμένος αὐτῆς. Ἀνεκαλύφθη δὲ καὶ ἡ νεκρόπολις καὶ ἐξηρευνήθη εἰς τάφος τῶν ὑστερομινωϊκῶν χρόνων, ἐν ᾧ εὐρέθησαν τρεῖς πῆλιναι λάρνακες ἢ ὀστεοθήκαι, δύο ψευδόστομοι ἀμφορεῖς καὶ ἄλλα πῆλινα ἀγγεῖα».

Ἐπανελήφθησαν δὲ καὶ αἱ ἀπὸ ἐτῶν ἐκτελούμεναι ὑπὲρ τῆς Ἐταιρείας ἀνασκαφικαὶ ἐργασίαι καὶ ἔρευναί ἐν Κεφαλληνίᾳ. Ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Δολιχίου, παρὰ τὸ Φισκάρδον, ἐξηρευνήθη διὰ σκαφῆς καὶ ἐκαθαρίσθη λαξευτὸν κατασκευάσμα, ὅπερ παρέχει ὄψιν παναρχαίου ἱεροῦ. Διὰ πολλῶν ἀναβαθμῶν τῶν μὲν κτιστῶν, τῶν δὲ λαξευτῶν ἐν τῷ βράχῳ, ἀνέρχεται τις εἰς οἶονεὶ σηκὸν λελαξευμένον ἐν τῷ βράχῳ. Ἡ ἔμπροσθεν πλευρὰ αὐτοῦ εἶνε ἀνοικτή, ἐν τῇ ἀπέναντι δὲ πλευρᾷ, τῇ εἰς τὸ βάθος, ὑπάρχει κόγχη, ἐν δὲ ταῖς ἐκατέρωθεν μακραις πλευραῖς ὑπάρχουσι καθ' ὅλον τὸ μῆκος ἐδῶλια, ἅπαντα λελαξευμένα ἐν τῷ βράχῳ. Πλησίον δὲ ἀνεκαλύφθη καὶ διὰ τάφρων ἐξηρευνήθη μεγάλη δεξαμενὴ. Ἐξηρευνήθη ἀκολούθως ὁ χώρος ὁ ἐν τῇ θέσει «Δολίχα» καὶ ἐξήχθη διὰ τῆς ἐρεύνης ταύτης, ὅτι ὑπῆρχεν ἐκεῖ παλαιὸς συνοικισμός, οὐχὶ ὅμως μυκηναϊκός, Ἐρευνα δὲ ἐγένετο ἀκολούθως ἐν τῇ πετρώδει νησίδι τῇ

μεταξὺ Ἰθάκης καὶ Κεφαλληνίας (ἀπέναντι τῆς ἐν Ἰθάκῃ «Πόλεις» καὶ τῆς ἐν Κεφαλληνίᾳ Δολίχας), τῇ καλουμένη «Δασκαλειῷ». Οἱ ὑποστηρίζοντες ὅτι ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἰθάκης (ἐν ᾗ ὑπῆρχε τὸ ἀνάκτορον τοῦ Ὀδυσσέως) ἔκειτο ἐν τῇ θέσει τῇ σήμερον καλουμένῃ «Πόλις», ἐξ ἀνάγκης δεόν νὰ δεχθῶσι, ὅτι ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος νησίς, τὸ Δασκαλειῷ, εἶνε ἡ καθ' Ὁμηρον Ἀστερίς, ἐν ᾗ ἐνῆδρουον οἱ μνηστῆρες τῆς Πηνελόπης ἵνα συλλάβωσι καὶ ἀποκτείνωσι τὸν εἰς Πύλον ἀποδημήσαντα πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ πατρὸς τοῦ Τηλέμαχον. Ἀλλ' ἡ Ἀστερίς ἦτο καθ' Ὁμηρον εὐλίμενος, εἶχε δὲ δύο λιμένας παρέχοντας ἀσφαλῆ ὄρμον εἰς τὰ πλοῖα, ἐνῶ ἡ προκειμένη νησίς οὐδ' ἐλαχιστόν τινα ὄρμον ἔχει, μόλις δὲ δύναται λέμβος νὰ προσεγγίσῃ εἰς αὐτήν, εἶνε ὅλως πετρώδης, ἐλαχίστην δὲ ποσότητα χώματος ἐνιαχοῦ ἔχει, ἐνθα γενομένης σκαφῆς οὐδὲν ἀπολύτως εὐρέθη. Ὀλόκληρος ἡ νησίς ἀποτελεῖται ἐξ ἀσβεστολιθικῶν πετρωμάτων μικρὸν ὑπερεχόντων τῆς θαλάσσης, εἶνε δὲ κυρίως εἰπεῖν οὐχὶ νησίς ἀλλὰ σκόπελος· θὰ ἐκαλεῖτο ἄρα ἰταλιστὶ scoglio, ἐξ οὗ ἴσως ὠνομάσθη σκολειῷ, ὅπερ λογιώτατός τις μετέτρεψεν εἰς Δασκαλειῷ. Κατὰ τοὺς παλαιούς χρόνους ἦτο ἀκατοίκητον τὸ Δασκαλειῷ. Κατὰ δὲ τοὺς πρὸ τῆς ἐλληνικῆς ἐπαναστάσεως χρόνους ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς νησίδος μοναστήριον, ἐξ οὗ σήμερον σώζονται ἡρειπιωμένοι δύο ἐκκλησίαι καὶ δύο μικραὶ δεξαμεναί. Ἐν δὲ τῇ Πυλάρῳ ἐξηρευνήθησαν τὰ παρὰ τὴν Ἀγίαν Εὐφημίαν ἐρείπια τειχῶν, τὰ καλούμενα «Παλάτια», ἐξῆλθον δὲ ὅτι ταῦτα ἀπετέλουν φρούριον διατεταγμένον κατ' ἐπαλήλους κρηπίδας. Εἶχεν ἄρα τὴν αὐτὴν διάταξιν, ἣν καὶ ὁ προϊστορικός συνοικισμὸς ὁ τῷ 1909 ἀνακαλυφθεὶς ἐν τῇ ὑπωρεῖᾳ τοῦ ὑψώματος τῆς Κράνης, ἐν θέσει Ἐλαφῶνα. Ἐν τῇ ἀνωτάτῃ κρηπίδι ὑπάρχει ἰσχυρὸς πύργος, εἰς δύο διαμερίσματα διηρημένος, καὶ παρ' αὐτὸν φρέαρ. Ἐξηρευ-